

[Indenrigsministeren.]

Udtalelse i Sagen, men derom var der, saa vidt jeg forstod, i øvrigt Enighed i Valgbestyrelsen. Naar det ærede Medlem derimod sagde, at jeg havde begaaet en Fejl ved at svare, saa kan jeg ikke godkende dette. Jeg tror, at det, jeg udtalte over for Valgbestyrelsen — jeg har tænkt det nøje igennem siden —, var saa korrekt, som det overhovedet var muligt. Jeg sagde, at det var givet, at det kunde være Tvivl underkastet. Jeg sagde dernæst, efter at have sammenholdt de Paragraffer, som kom i Betragtning her, at efter mit Skøn var Stemmesedlen gyldig. Jeg gjorde derefter Valgbestyrelsen opmærksom paa Valgbestyrelsens eget selvstændige Ansvar i denne Sag, og endelig gjorde jeg opmærksom paa, selvfølgelig, at til syvende og sidst var det Landstinget, der maatte foretage Fortolkningen af disse Bestemmelser.

Jeg er nødt til at tilføje, at Valgbestyrelsen i Aalborg kan ikke være tjent med den Karakteristik, som det ærede Medlem giver af den, naar han siger, at jeg fik Valgbestyrelsen til at gaa i Vandet. Nej, jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at det var ikke en ny Situation, der fremkom i Valgbestyrelsen gennem mine Udtalelser. Uenigheden, den Deling, som senere viste sig ved Afstemningen i Valgbestyrelsen, var der i Forvejen, og jeg kan forsikre det ærede Medlem, som talte om, at mine Udtalelser lagde et Tryk paa de tilstedeværende, at jeg havde det bestemte Indtryk, at de, der stemte mod Gyldigheden af Stemmesedlen, og som jeg senere fik at vide var det ærede Medlems Partifæller, aldeles ikke var til Sinds at lade noget som helst Tryk virke paa sig. Nej, i den Henseende kan det ærede Medlem være rolig. Der skete ikke noget nyt derigennem.

Det ærede Medlem sagde, at Afgørelsen formentlig vilde være blevet en anden, hvis man havde kendt den Beslutning, som blev taget ved 1928-Valget i Roskilde. Ja, det kan jeg selvfølgelig ikke sige noget om. Jeg kan kun sige, at Afgørelsen i Valgbestyrelsen i Roskilde rangerer aldeles ikke højere end Afgørelsen i Valgbestyrelsen i Aalborg. Skal der overhovedet være Tale om at sammenligne de to Afgørelser, hvad jeg i og for sig ikke mener man bør gøre, ja, saa maatte det vel nok være Afgørelsen i Roskilde, der

rangerede lavest, fordi alle i Valgbestyrelsen i Roskilde dengang vidste, at det havde overhovedet ikke nogen som helst Betydning for Valgets Udfald, om disse Sedler blev kendt gyldige eller ikke.

Dernæst vil jeg gerne give Landstinget en Oplysning. Det ærede Medlem fremdrog fra Udvalget et Samraad med mig. Jeg havde sagt, at man i Indenrigsministeriet ikke havde fundet noget Præcedens fra tidligere Landstingsvalg. Det er rigtigt, men som jeg gjorde opmærksom paa i Udvalget, er de Undersøgelser, der har fundet Sted, foregaaet paa den Maade, at Indenrigsministeriet har gennemgaaet de forskellige Valg og hvad der er blevet sagt om dem ved Valgenes Godkendelse i det høje Landsting; og i dette Materiale findes — nu har jeg personlig ogsaa set efter siden — intet derom. Det er det besynderlige, at i 1928 har Ordføreren for Udvalget til Valgs Prøvelse her i Landstinget overhovedet ikke omtalt Spørgsmaalet om de 5 Stemmesedler. Det er efter min Mening ganske ukorrekt, at det ikke har været omtalt, men det har man ikke gjort. Jeg kan ikke finde anden Forklaring end den, som vi allesammen kender, at naar noget er fuldkommen ligeegyldigt — det drejer sig om fem Stemmesedler, der var afgivet for sig, de var til overs, og saa afgav man dem paa daværende Medlem af Folketinget Parkov —, saa er der overhovedet ingen, der beskæftiger sig dermed.

Jeg skal i øvrigt ikke blande mig i denne Diskussion. Det gælder med Hensyn til Godkendelse af et Tings Mandat, at det paagældende Ting paa dette Omraade i ganske særlig Grad er suverænt, men jeg kan dog ikke lade være med at sige et enkelt Ord til det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter), fordi det ærede Medlem var inde paa Spørgsmaal, som ogsaa har en teoretisk, en juridisk Baggrund. En af det ærede Medlems Udtalelser overraskede mig overordentlig meget, det var hans Udtalelse om, at Bestemmelserne i Valgloven er klare og utvetydige. Jeg maa sige, jeg er mere end overrasket, jeg er næsten forfærdet over, at man kan sige, at disse Bestemmelser i Valglovens § 80, sammenholdt med de andre Paragraffer, er klare og utvetydige. Jeg har siden Landstingsvalget i Aalborg drøftet disse Spørgsmaal med mange Jurister — allerede samme Aften drøftede jeg det. Der er ikke en